

**Oświadczenie złożone
przez senatora Piotra Zientarskiego
na 68. posiedzeniu Senatu
w dniu 12 stycznia 2011 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra obrony narodowej Bogdana Klicha

Szanowny Panie Ministrze!

Przedmiotem niniejszego oświadczenia pragnę uczynić problem reorganizacji wojskowych pracowni psychologicznych.

Pracownie psychologiczne w Siłach Zbrojnych RP funkcjonują od 1963 r. W 2004 r. zostały poddane restrukturyzacji. Podporządkowano je wojewódzkim sztabom wojskowym, tworząc pracownie psychologiczne w miejscu dyslokacji WSzW i podległe tym pracowniom placówki pracowni psychologicznych.

Na podstawie rozporządzeń ministra obrony narodowej z 12 maja 2009 r., DzU nr 81, i z 22 lipca 2010 r., DzU nr 150, utworzono Centralną Wojskową Pracownię Psychologiczną, regionalne wojskowe pracownie psychologiczne i wojskowe pracownie psychologiczne. Poza rozwiązanymi w Ostrowie Wielkopolskim i Świdnicy pracowniami oraz powołanymi w Kaliszu i Kłodzku nowymi instytucjami pozostałe pracownie powstają na podstawie istniejących.

Zasadność zmian w świetle potrzeb sił zbrojnych jest oczywista. Wątpliwości budzi jedynie sposób realizacji rozporządzenia. W istniejących pracowniach i placówkach pracowni psychologicznych w grudniu 2010 r. pracownicy otrzymali wypowiedzenia umów o pracę. Wcześniejsze informacje, formalnie przekazywane przez przełożonych, warunkowały nieinwazyjne przekształcenie z zastosowaniem art. 23 kodeksu pracy. Ma to swoje konsekwencje organizacyjne, ekonomiczne i społeczne. Ponad sto pięćdziesiąt osób traci pracę. Instytucje realizujące zadania naboru personelu i kwalifikowania żołnierzy na specjalności przydatne dla sił zbrojnych tracą zdolność realizacji przedsięwzięć. Przekształcenie generuje dodatkowo koszty instytucjonalne i osobowe.

W kategoriach funkcjonalnych i społecznych zastosowane wypowiedzenia skutkują utratą wyszkolonego, kompetentnego i ukierunkowanego na zadania personelu. Czynnikiem ludzki jest najistotniejszym elementem każdej organizacji. Większość pracowników pracowni psychologicznych pracuje w strukturach wojska od wielu lat i identyfikuje się z instytucją. Kształcenie i rozwój indywidualny sprawiają, że są to wysokiej klasy specjaliści z zakresu psychologii pracy i służby wojskowej. Realizują oni nie tylko zadania na rzecz doboru personelu, prowadzą także działalność profilaktyczną i edukacyjną.

Instrumentalne potraktowanie swoich pracowników przez organizację nie służy działalności ani interesom sił zbrojnych. Wskazane jest zatem ponowne przeanalizowanie sposobów realizacji zamierzonego przedsięwzięcia, tak aby służyło ono interesom wojska i pracowników, tym bardziej że istniejące i mające powstać struktury realizują i będą realizowały takie same zadania w tych samych miejscach.

Z poważaniem
Piotr Zientarski